ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία.- Ἡ πιστωτικὴ πολιτική.- Ἡ Ἀμερικανικὴ βοήθεια

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἔκθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Λ. Μαντζαβῖνος πρὸς τὴν 18ην Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων :

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Μαντζαβῖνος ἀνέλυσε τὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς παγκοσμίου καὶ εὐρωπαϊκῆς εἰδικώτερον οἰκονομίας, ποὺ προεκλήθησαν μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Κορέαν.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀνεφέρθη εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν βοήθειαν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνέπτυξε τὴν νομισματικήν, πιστωτικὴν καὶ συναλλαγματικὴν πολιτικήν. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν θεμάτων τούτων ἀνεφέρθη ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὅτι : «Τὸν ἄξονα τῆς νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς μας πολιτικῆς ἀπετέλεσαν καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1950, δύο βασικαὶ ἐπιδιώξεις : ἀφ' ἑνὸς ἡ διασφάλισις τῆς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς χώρας νομισματικῆς σταθερότητος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ διὰ τῆς ἀναγκαίας χρηματοδοτήσεως ἐνίσχυσις τῶν διαφόρων παραγωγικῶν κλάδων, πρὸς ἐπίτευξιν ὅλον ἀνωτέρων ἐπιπέδων παραγωγῆς, ἐκ τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῆς ὁποίας ἤρτηται τελικῶς ἡ ἐπίλυσις τοῦ οἰκονομικοῦ ἡμῶν προβλήματος.

Ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1949 ἐπιτευχθεῖσα νομισματικὴ σταθερότης, διετηρήθη, πλὴν τῶν συνήθων ἐποχιακῶν διακυμάνσεων, μέχρι τῆς διεθνοῦς κρίσεως τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρχισαν ἐκδηλούμεναι καὶ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας μας, ὡς συνέβη καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας, αἱ δυσμενεῖς συνέπειαι τῆς ἐξελίξεως τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν γνωστῶν πολεμικῶν γεγονότων. Αἱ νέαι αὗται συνθῆκαι ἐπιβάλλουν σειρὰν μέτρων καὶ ἐλέγχων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δημιουργουμένων ἢ ἐντεινομένων στενοτήτων καὶ πιέσεων. Πρὸς τὰς κατευθύνσεις αὐτὰς προσανατολίζεται ἤδη ἡ γενικωτέρα οἰκονομικὴ καὶ νομισματικὴ πολιτική.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐνισχύσεως τῶν παραγωγικῶν κλάδων διὰ τῆς μεμετρημένης ἀλλὰ καὶ αὐξούσης πιστοδοτήσεως αὐτῶν, ἐπετυγχάνετο, τῇ συνδρομῇ καὶ ἄλλων εὐνοϊκῶν παραγόντων, ἡ σοβαρὰ ἀνάπτυξις τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἐμφανῆ ἐκδήλωσιν τούτου ἀποτελεῖ ἡ συνεχὴς αὔξησις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ἥτις ἐν τῷ συνόλῳ ὑπερέβη τὴν προπολεμικὴν κατὰ 10%, ἡ αὔξησις, πλὴν τοῦ ἐλαίου, τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ὡς καὶ τῶν ἄλλων παραγωγικῶν κλάδων, γενικώτερον δὲ ἡ ἀνάπτυξις τῆς καθόλου οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ τῶν συναλλαγῶν.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς αὐξούσης οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ τῶν γενικωτέρων ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ἐθνικόν μας νόμισμα καὶ ἡ ἀπορροφητικότης δραχμῶν ὑπὸ τῆς οἰκονομίας, ἐσημείουν ταχείαν πρόοδον κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνόν τοῦ ἔτους 1950. Πολιτικὴ δὲ τῆς Τραπέζης ἀπετέλει ἀφ' ἑνὸς ἡ μὴ διατάραξις τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος διὰ δεδιασμένου τινὸς μέτρου καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ τόνωσις αὐτῆς διὰ προσφόρου χειρισμοῦ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας καὶ τῶν πιστώσεων.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ

Ἀπ ὀτοῦ Ἰουλίου ὅμως 1950, ἡ κατὰ τῆς Κορέας ἐπίθεσις δημιουργεῖ διὰ τὴν διεθνῆ καὶ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν νέαν περίοδον δοκιμασίας. Ἡ ὕφωσις τῶν διεθνῶν τιμῶν καὶ ἡ δυσμενὴς ψυχολογικὴ ἐπίδρασις τῶν πολεμικῶν γεγονότων, εἶχον ὡς συνέπειαν νὰ διαταράξουν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ ἐν Ἑλλάδι. Τὸ Ἐκδοτικὸν Ἵδρυμα ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ λάβῃ μέτρα, ἀντισταθμίζοντα τὰς ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν γεγονότων δυσμενεῖς ἐπιδράσεις. Τὰ μέτρα ταῦτα πιστεύομεν, ὅτι θὰ συμβάλουν τελικῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς νομισματικῆς μας σταθερότητος καὶ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς οἰκονομίας μας πρὸς τὰς μεταβληθείσας συνθήκας.

Εἰδικώτερον, ἀπὸ τὸν Ἰούλιον καὶ ἐντεῦθεν σημειοῦται ὑψωτικὴ τάσις τῶν τιμῶν, αἱ ὁποῖαι τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1950 ὑπερέβησαν κατὰ 14,5 % τὰς τιμὰς τοῦ Δεκεμβρίου 1949. Εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ νομισματικὴ κυκλοφορία ηὐξήθη, ἐν τούτοις ὅμως, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1950 δὲν ὑπερέβαινε τὴν κυκλοφορίαν τοῦ Δεκεμβρίου 1949, παρὰ κατὰ 1,5 %, δηλαδὴ καμηδαμινὸν ποσοστόν.

Εἶναι φανερόν, ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτῆς, ὅτι τὰ αἴτια τῆς σημειωθείσης ὑψώσεως τῶν τιμῶν δὲν πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν εἰς τὴν προσφορὰν χρήματος, ἀλλὰ ἀλλαχοῦ. Εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα καταλήγει τις καὶ ἐὰν ἤθελε λάβει ὑπ' ὄψει τὴν λίαν περιωρισμένην χρησιμοποίησιν, διὰ κυκλοφοριακοὺς σκοποὺς, τῶν καταθέσεων, ὡς ἐπίσης μέρος τινὸς, παντως ἐλαχίστου, ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ χρυσῶν λιρῶν, χρησιμοποιουμένου διὰ πληρωμάς.

Σαφῆ ἔνδειξιν πρὸς τοῦτο μᾶς δίδει ἡ χρονολογία τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑψωτικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ Κορεατικοῦ πολέμου καὶ τὴν ἐκδήλωσιν ὑψωτικοῦ κύματος τιμῶν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας. Ἡ Ἑλλὰς, χώρα εἰσαγωγῆς βασικῶν πρώτων ὑλῶν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν αὐτήν. Αὔξησις λοιπὸν τῆς ταχύτητος τῆς κυκλοφορίας ἦτο ἐπόμενον νὰ λάβῃ χώραν εἰς μίαν τόσον εὐαίσθητον οἰκονομίαν, ὡς ἡ ἑλληνική, συνεπείᾳ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος, ὅτε τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἐπανειλημμένως ἐξεδηλώθη.

Ἡ ὕφωσις ὅθεν τῶν διεθνῶν τιμῶν καὶ ὁ ψυχολογικὸς παράγων, ἀποτελοῦν τὰ βασικὰ αἴτια τῆς ὑψωτικῆς κινήσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν ἐν Ἑλλάδι, ἡ κίνησις δὲ αὕτη θὰ ἦτο ἐντονωτέρα, ἐὰν δὲν ἐσημειοῦτο κατὰ τὸ 1950 αὔξησις τῆς παραγωγῆς κατὰ 10 % περίπου, ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὴν μερικὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν πληθωρικῶν πιέσεων, τῶν προελθουσῶν ἐκ τῶν μνημονευθέντων παραγόντων.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω βασικῶν αἰτίων, ἡ ἐκδηλωθεῖσα ὑψωτικὴ τάσις ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου, ἐνισχύθη καὶ ἐκ τῆς καταργήσεως κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950 τῶν ἐπιδοτήσεων δι' εἰσαγόμενα εἴδη, ἐξ ὡρισμένων αὐξήσεων εἰς τοὺς μισθοὺς, καθὼς καὶ ἐκ τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν ἀσφαλείας ὡρισμένων γεωργικῶν προϊόντων.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὀφείλομεν ἰδιαιτέρως νὰ τονίσωμεν, ὅτι τὸ Ἐκδοτικὸν Ἵδρυμα, συνεχίζον τὴν πολιτικὴν τῆς πωλήσεως χρυσῶν λιρῶν ἐπέτυχε πλήρη τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν ψυχολογικῶν ἐπιδράσεων, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν ὑπὸ μορφὴν ζητήσεως χρυσῶν λιρῶν πρὸς ἐπένδυσιν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους 1950 καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἔσχεν ἐπὶ τῆς καθόλου οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας συνεπείας, αἵτινες δὲν σταθμίζονται πλήρως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Πράγματι, δὲν κατανοεῖται, ὅτι ἡ ἐπένδυσις τοῦ λίαν σημαντικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 560 δισεκατομμυρίων εἰς χρυσᾶς λίρας, στερεῖ τὴν οἰκονομίαν ἀντιστοίχων μέσων πληρωμῆς πρὸς ἀγορὰν ἑτέρων ἀγαθῶν. Οὐδεμίαν δὲ ἔχομεν ἀμφιβολίαν, ὅτι εἰς ἐκ τῶν λόγων τῆς σημειωθείσης τελευταίως χαλαρώσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας, εἶναι καὶ ἡ δέσμευσις κεφαλαίων εἰς χρυσᾶς λίρας ἀποθησαυριζομένας.

Ἡ συντελουμένη, ἐξ ἄλλου, συνεχὴς ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν συναλλαγῶν, ἥτις ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν ὑπέρτατον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς ὅλης οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ προσπαθείας, καθίστων καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1950 ἀναγκαίαν τὴν αὔξησιν τῶν πιστώσεων πρὸς τὴν οἰκονομίαν.

Τὸ Ἐκδοτικὸν Ἵδρυμα ἐν τῇ κατευθύνσει τῆς ὅλης πιστωτικῆς πολιτικῆς, δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον, ἐφ' ὅσον δὲν διεκυβεύετο ἡ νομισματικὴ σταθερότης, νὰ στερήσῃ τὴν οἰκονομίαν τῆς πιστοδοτήσεως, ἥτις ἦτο ἀπαραίτητος πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν περιθωρίων ἀναπτύξεως τῆς παραγωγῆς.

Ἡ συνολικὴ αὔξησις τῆς τραπεζιτικῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας μεταξὺ Δεκεμβρίου 1949 καὶ Δεκεμβρίου 1950, ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 1.172,1 δισεκ., ἤτοι εἰς ποσοστὸν 34,5 %. Ἡ αὔξησις αὕτη τῶν πιστώσεων ἐντὸς τοῦ 1950 ὑπῆρξε μικροτέρα τῆς ἀντιστοίχου αὐξήσεως ἐντὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους 1949 καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀπολύτου μεγέθους καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποσοστοῦ.

Εἰς τὴν διεύρυνσιν ταύτην τῆς πιστοδοτήσεως ἡ ἀναλογία τῆς συμμετοχῆς πιστώσεων χορηγουμένων ὑφ' ὅλων τῶν Τραπεζῶν ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 872,5 δισεκ., ἐναντι 820,6 δισεκ. τοῦ 1949, ἡ δὲ ἐκ τῶν ἰδίων διαθεσίμων τῶν λοιπῶν τραπεζῶν συμμετοχή εἰς τὴν ὡς ἄνω διεύρυνσιν τῆς πιστοδοτήσεως, ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 299,6 δισεκ, ἐναντι δρχ. 493,2 δισεκ. τοῦ 1949.

Ἐὰν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν τραπεζιτικῶν πιστώσεων, ἀποχωρίσωμεν τὰς πιστώσεις διὰ τὴν ἄσκησιν ἀγροτικῆς πιστώσεως, διὰ τὴν συγκέντρωσιν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τὴν κτηματικὴν πίστιν, αἱ λοιπαὶ πιστώσεις, ἀφορῶσαι κυρίως εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ὅλων τῶν μορφῶν, ὡς καὶ τινων ἄλλων κλάδων, ηὐξήθησαν διαρκοῦντος τοῦ 1950 κατὰ 707,9 δισεκ. δρχ., ἐναντι ἀντιστοίχου αὐξήσεως τοῦ 1949 ἐκ δρχ. 682,3 δισεκατομμ.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀγροτικὴν πίστιν, ἥτις ἀπορροφᾶ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀνεκοινώσαμεν, τὰ 30% καὶ πλέον τῆς ὅλης τραπεζιτικῆς χρηματοδοτήσεως, διενεργεῖται δὲ κατὰ τὸ σύνολον σχεδὸν ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ,παρατηροῦμεν, ὅτι πιστεύομεν ἀπολύτως εἰς τὴν παραγωγικότητα τῆς χρηματοδοτήσεως ταύτης καὶ φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἀνάγκη πιστωτικῆς ἐνισχύσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἶναι ἐπιβεβλημένη.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅμως, καὶ πάλιν ὅ,τι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐτονίσαμεν, ὅτι δηλαδὴ ἐπιβάλλεται ὅπως καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, ἵνα ἐξευρεθοῦν τὰ μέσα πρὸς προικοδότησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, δι' εἰδικοῦ, ἐπαρκοῦς καὶ ἐφθηνοῦ κεφαλαίου, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς βραχυπροθέσμου ἀγροτικῆς πίστεως.

Περαίνοντες τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν ἐπὶ τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς, ὀφείλομεν ν' ἀνακοινώσωμεν, ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐν συμφωνίᾳ μὲ τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἔκρινεν ἀπαραίτητον ὅπως μελετηθῇ ἡ λειτουργία τοῦ ὅλου τραπεζικοῦ συστήματος ἐπὶ σκοπῷ λήψεως μέτρων ἀναδιοργανώσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἐλέγχου γενικώτερον τῆς πίστεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προέβη ἤδη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Α. Ν. 1611 τῆς 31-12-50 «Περὶ καταθέσεων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων» καὶ τοῦ Α. Ν. 1665 τῆς 27-1-51 «Περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν».

ΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Διὰ τοῦ πρώτου Νόμου ρυθμίζεται τὸ θέμα τῶν ὑπὸ μορφὴν ἐντόκων καταθέσεων ἐπενδυομένων κεφαλαίων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Ἡ ρύθμισις αὕτη ἦτο ἐπιβεβλημένη, καὶ ἐκ τοῦ λόγου,ὅτι κατὰ τὴν 31.12.50 ἔλγε τὸ προνόμιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης,καθ' ὃ αἱ ἀνωτέρω καταθέσεις ἔδει ὑποχρεωτικῶς νὰ γίνωνται παρ' αὐτῆ.

Συνοπτικῶς ἀναφέρομεν, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ κεφάλαια παρακατατίθενται ἐφεξῆς παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, χρησιμοποιοῦνται δὲ παρ' αὐτῆς, μέσῳ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, πρὸς χρηματοδότησιν τῶν κλάδων τῆς οἰκονομίας. Λαμβάνεται ἐν τῷ Νόμῳ πρόνοια, ὅπως οὐδὲν κέρδος προσπορίζεται ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐργασίας.

Διὰ τοῦ δευτέρου Νόμου διηυρύνθη καὶ ἐσυστηματοποιήθη ὁ ἔλεγχος τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ τραπεζιτικοῦ συστήματος τῆς χώρας.

Ὑπολείπεται εἰσέτι πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῇ ρηθείσῃ ἐκθέσει εἰσηγήσεων, ἡ λῆψις καὶ ἑτέρων δύο νομοθετικῶν μέτρων τοῦ ἑνὸς ἀφορῶντος εἰς τὴν περὶ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς κειμένην νομοθεσίαν, τοῦ δ' ἑτέρου εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον πιστώσεις τῆς Τραπέζης, σημειοῦται ὅτι ἡ παρατηρουμένη αὔξησις ὀφείλεται εἰ στὴν δημιουργηθεῖσαν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐλλειμματικὴν κατάστασιν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ κατάστασις αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀναπόφευκτος συνέπεια τῶν ηὐξημένων στρατιωτικῶν δαπανῶν. Αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι ἀντιπροσωπεύουν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950—51 τὰ 53% περίπου τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἤτοι ποσοστὸν ἴσον περίπου πρὸς τὸ τοῦ ἔτους 1949—50.

Τὸ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ὅμως ἄνοιγμα ἐν γένει τῶν ἀνωτέρω λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου, ἐξουδετεροῦται κυκλοφοριακῶς διὰ τῶν κατατεθειμένων ἀντιστοίχως παρὰ τῇ Τραπέζῃ κεφαλαίων εἰς δραχμὰς τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας καὶ συνεπῶς ἡ αὔξησις τοῦ ἀνοίγματος τῶν λογαριασμῶν τούτων κατὰ τὸ 1950 δὲν ἐπέφερε διόγκωσιν τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας.

Αἱ κατευθυντήριοι γραμμαὶ τῆς ἀσκηθείσης καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1950 συναλλαγματικῆς πολιτικῆς δὲν ἐξέκλιναν κατ' οὐσίαν ἀπὸ τὸ πλαίσιον τῆς διαγραφείσης, ἀφ' ἧς ἤρξατο παρεχομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα δι ἀτοῦ Σχεδίου Μάρσαλ ἡ Ἀμερικανικὴ Βοήθεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τὸν σημαντικώτερον παράγοντα τῆς καλύψεως τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη συνίσταται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν περιοριστικῶν μέτρων κατὰ τὴν διάθεσιν τοῦ συναλλάγματος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἑκάστοτε προκαθοριζομένου προγράμματος εἰσαγωγῶν, προβλέποντος τὰς βασικὰς ἀνάγκας καταναλώσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Τὸ ἕτερον σκέλος τῆς συναλλαγματικῆς πολιτικῆς ἀπετέλεσεν ἡ ὑποβοήθησις καὶ ἐξασφάλισις τοῦ μεγαλυτέρου δυνατοῦ ὄγκου ἐξαγωγῶν διὰ πριμοδοτήσεως νέων ἐξαγωγικῶν προϊόντων,τῶν ὁποίων ἡ ἐξαγωγὴ λόγῳ διεθνῶν τιμῶν καθίσταται δυσχερὴς ὑπὸ τὰς ἐν Ἑλλάδι συνθήκας κόστους παραγωγῆς των.

Η ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Διὰ τῆς νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς πολιτικῆς ἐπεδιώχθη καὶ θὰ ἐπιδιωχθῇ μὲ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν μας μέσα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς, ἡ διατήρησις τῆς σταθερότητος τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν νομίσματος, ἡ ὁποία ὄχι μόνον εἶναι καθ' ἑαυτὴν ἀπαραίτητος διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἰσορρόπησιν καὶ εὐστάθειαν τῆς χώρας, ἀλλ' ἀποτελεῖ καὶ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Διαπιστοῦμεν εὐχαρίστως, ὅτι κατὰ τὸ 1950 ἡ ἐνίσχυσις τῆς οἰκονομίας ἐξ εἰσρεόντων ἀδήλων πόρων αὐξάνεται. Ἀτυχῶς ὅμως τὸ πρόβλημα τῆς ἐπαρκείας εἰς συναλλαγματικὰ μέσα δι' ἐξωτερικὰς πληρωμὰς ὑφίσταται ἀκέραιον, ἄν δὲ μέχρι σήμερον ἐξησφαλίσθη ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ ἡ σχετικὴ ἐπάρκεια ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Βοήθειαν. Ἐπιβάλλεται ἑπομένως ὅπως τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου περιορισθῇ μὲ δραστικὰ καὶ ἄμεσα μέτρα ἀποβλέποντα εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐξαγωγῶν μας. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν δὲ αὐτὴν οὐδεμιᾶς ἐπιτρέπεται νὰ φεισθῶμεν θυσίας.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐκθέσεως παρέχεται ἀνάλυσις τῶν κυριωτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν κρίσιν Ἰσολογισμοῦ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1950. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως ταύτης ἐπέτρεψαν, ὅπως προτείνωμεν ὑμῖν τὴν διάθεσιν ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ ἔτους τούτου ἀνελθόντων εἰς δραχμὰς 3.096.063.297 ποσοῦ δραχμῶν 2.400.000.000 πρὸς πληρωμὴν μερίσματος πρὸς 4% ἐπὶ κεφαλαίου δραχ. 60.000.000.000 ἐπενδεδυμένου εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Βοήθειαν. Ἐπιβάλλεται ἑπομένως ὅπως τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 29)10)1949.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ Τράπεζα ἡμῶν ὑπέστη σκληρὰν ἀπώλειαν ἐκ τοῦ ἐπισυμβάντος θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου Διομήδους. Ὑπῆρξεν οὗτος ἐξέχουσα φυσιογνωμία, τῆς ὁποίας ἡ πολυσχιδὴς δρᾶσις ἐπὶ ὁλόκληρον τεσσαρακονταετίαν ἀπέδωκεν εἰς τὴν χώραν πολυτίμους καρποὺς,ἀπέβη δὲ πολλαπλῶς πολύτιμος εἰς τὸ ἡμέτερον Ἵδρυμα.

Ὁ ἐπισυμβὰς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος θάνατος τοῦ Πέτρου Ἐξαρχάκη, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν τῇ Τραπέζῃ, ἀπεστέρησε τὸ Ἵδρυμα ἡμῶν πολυτίμου παραστάτου.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα καὶ τὴν ὁμόφωνον γνώμην τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, ἀνενέωσε διὰ μίαν πενταετίαν τὴν θητείαν τοῦ ἔχοντος τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ ἐνώπιον ἡμῶν Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης, ὡς καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης κ. Στυλ. Γρηγορίου. Κατὰ τὴν παροῦσαν Γεν. Συνέλευσιν λήγει ἡ θητεία τῶν Συμβούλων τῆς Τραπέζης κ. κ. Μ. Νεγροπόντη, Κοσμ. Κοσμετάτου καὶ Ἠλ. Ἀποσκίτη. Πρὸς πλήρωσιν τῶν οὕτω κενουμένων θέσεων καλείσθε, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ, ὅπως ἐκλέξητε τρεῖς νέους Συμβούλους τῆς Τραπέζης. Οἱ ἐξερχόμενοι εἶναι ἐπανεκλέξιμοι».

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἔλαβον τὸν λόγον ἀρκετοὶ τῶν μετόχων, ἐξάραντες τὸ περιεχόμενον αὐτῆς καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ κ. Μαντζαβίνου, ἐπαινέσαντες συγχρόνως τὴν πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν ἐπαναδιορισμὸν τοῦ κ. Μαντζαβίνου, οὗτινος ἡ θητεία εἶχε λήξει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Γρηγορίου. Οἱ ὁμιλήσαντες δὲν παρέλειψαν νὰ τονίσουν ἐπίσης τὴν συμβολὴν τοῦ Πιστωτικοῦ μας Ἱδρύματος, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν τάξεων.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐνέκρινε ἀκολούθως διὰ βοῆς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Μαντζαβίνου καὶ τὴν καταβολὴν μερίσματος 30.000 δραχμῶν κατὰ μετοχήν, ὅπως προβλέπεται διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ αὔριον. Ἐν συνεχείᾳ διεξήχθη ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τριῶν συμβούλων πρὸς ἀντικατάστασιν ἰσαρίθμων, τῶν ὁποίων ἔληγεν ἡ θητεία. Ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἐπανεξελέγησαν οἱ κ. κ. Μ. Νεγροπόντης καὶ Κ. Κοσμετάτος, εἰς τὴν θέσιν δὲ τοῦ κ. Ἠλ. Ἀποσκίτη ἐξελέγη ὁ κ. Μ. Μαυρογορδᾶτος. Ἐλεγκταὶ διὰ τὸ 1951 ἐξελέγησαν τακτικοὶ μὲν οἱ κ. κ. Θ. Μπουκογιάννης, Γ. Οἰκονόμος, Θ. Μερτικόπουλος καὶ Κ. Παπαδόπουλος, καὶ ἀναπληρωματικοὶ οἱ κ. κ. Ι. Σακελλίων, Τ. Κεραμίδας, Δ. Ἀποστολίδης καὶ Α. Στουπάθης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μονοκατοικία νεόδμητος ἐκ τριῶν δωματίων, κουζίνας κλπ. βοηθητικῶν χώρων ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγ. Ἀλεξίου. Πληροφορίαι ἀρτοποιεῖον κ. Κωνστ. Φούκα ὄπισθεν ναοῦ Ἁγ. Διονυσίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν, ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 48)51 Ἀγορανομικῆς Διατάξεως ἰσχυούσης καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τοῦ τύπου ἀπαγορεύεται ὁ ἐκτελωνισμὸς λευκοσιδήρου ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου. Οἱ εἰσαγωγεῖς λευκοσιδήρου ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσουν τὴν ἔγκρισιν ταύτης δι' αἰτήσεώς των παρὰ τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου ἢ τῶν οἰκείων Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν Ἐφοδιασμοῦ.

Οἱ παραβάται τῆς ἀνωτέρω ἀγορανομικῆς διατάξεως διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 136)46 «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος».

Ὁ προϊστάμενος
Κ. ΣΑΦΙΟΛΕΑΣ